

Miinimumsissetuleku roll vaesuse vastu võitlemisel ja kaasava ühiskonna edendamisel Euroopas

Euroopa Parlamendi 20. oktoobri 2010. aasta resolutsioon miinimumsissetuleku rolli kohta vaesuse vastu võitlemisel ja kaasava ühiskonna edendamisel Euroopas (2010/2039(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 4, 9, 14, 19, 151 ja 153;
- võttes arvesse ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, mis võeti vastu 1979. aastal;
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni, mida kinnitati 1993. aasta inimõiguste maailmakonverentsil, eriti selle artikleid 3, 16, 18, 23, 25, 26, 27 ja 29;
- võttes arvesse ÜRO 1966. aasta majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti;
- võttes arvesse ÜRO poolt 2000. aastal püstitatud aastatuhande arengueesmärged, sealhulgas äärmise vaesuse ja nälja vähendamine (esimene eesmärk), üldise alghariduse kõigile kättesaadavaks muutmine (teine eesmärk) ning võrdsete võimaluste tagamine meestele ja naistele (kolmas eesmärk);
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioone nr 26 ja 131 miinimumpalga kindlaksmääramise kohta ning konventsioone nr 29 ja 105 sunniviisilise töö kaotamise kohta;
- võttes arvesse ILO ülemaailmset tööhõivepakti;
- võttes arvesse inimväärsed tööd käsitlevaid ÜRO ja ILO tegevuskavasid;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle sätteid, mis käsitlevad sotsiaalseid õigusi;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 34, 35 ja 36, milles on konkreetselt sätestatud õigus sotsiaalabile ja eluasemetoetusele, inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse ning juurdepääs üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele;
- võttes arvesse ILO aruannet „Ülemaailmne liit sunniviisilise töö vastu. Ülemaailmne aruanne jätkuna ILO deklaratsioonile aluspõhimõtete ja -õiguste kohta tööl. Peadirektori 2005. aasta aruanne”;
- võttes arvesse nõukogu 24. juuni 1992. aasta soovitus 92/441/EMÜ piisavate toimetulekuvahendite ja sotsiaalabi ühiste kriteeriumide kohta sotsiaalkaitse süsteemides

(soovitus miinimumsissetuleku kohta)¹;

- võttes arvesse nõukogu 27. juuli 1992. aasta soovitus 92/442/EMÜ sotsiaalkaitse eesmärkide ja poliitika lähendamise kohta²;
 - võttes arvesse tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu 16.–17. detsembril 2008. aastal toimunud 2916. istungi järeldusi³;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta otsust nr 1098/2008/EÜ vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta (2010) kohta⁴;
 - võttes arvesse oma 6. septembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa tulevase sotsiaalse mudeli kohta⁵;
 - võttes arvesse oma 9. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni sotsiaalse kaasatuse edendamise ja vaesuse, sealhulgas laste vaesuse vastu võitlemise kohta ELis⁶ ning sellega seotud tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A6-0364/2008);
 - võttes arvesse oma 6. mai 2009. aasta resolutsiooni uue sotsiaalmeetmete kava kohta⁷;
 - võttes arvesse komisjoni 3. oktoobri 2008. aasta teatist, milles käsitletakse komisjoni soovitusel tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta, ning oma 6. mai 2009. aasta resolutsiooni tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta⁸;
 - võttes arvesse oma 22. aprilli 2008. aasta kirjalikku deklaratsiooni nr 0111/2007 tänavakodutuse kaotamise kohta⁹;
 - võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
 - võttes arvesse komisjoni 27. aprilli 2010. aasta ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta (KOM(2010)0193);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A7-0233/2010),
- A. arvestades, et komisjoni sotsiaalmeetmete kavas aastateks 2005–2010 esitati ettepanek nimetada 2010. aasta vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks eesmärgiga kinnitada ja tugevdada ELi poliitilisi jõupingutusi Lissaboni strateegia

¹ EÜT L 245, 26.8.1992, lk 46.

² EÜT L 245, 26.8.1992, lk 49.

³ Euroopa Liidu Nõukogu pressiteade, 16825/08 (Presse 358), lk 18.

⁴ ELT L 298, 7.11.2008, lk 20.

⁵ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 141.

⁶ ELT C 9 E, 15.1.2010, lk 11.

⁷ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 11.

⁸ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 23.

⁹ ELT C 259 E, 29.10.2009, lk 19.

käivitamisel, et „anda otsustav panus vaesuse kaotamisse”;

- B. arvestades, et vaesus ja sotsiaalne tõrjutus on inimväärikuse ja põhiliste inimõiguste rikkumised ning et sissetulekutoetuste süsteemide keskne eesmärk peab olema inimeste vaesusest välja aitamine ja neile inimväärse elu võimaldamine;
- C. arvestades, et vaatamata majanduslikule jõukusele ja kõikidele avaldustele vaesuse vähendamise kohta on sotsiaalne ebavõrdsus süvenenud ning 2008. aasta lõpus elas 17% elanikkonnast (ehk ligikaudu 85 miljonit inimest) allpool vaesuspiiri (isegi pärast sotsiaaltoetusi¹), samas kui 2005. aastal oli see näitav 16% ja 2000. aastal EL15 riikides 15%;
- D. arvestades, et vaesuse ohu määr on laste ja kuni 17-aastaste noorte jaoks kõrgem kui kogu elanikkonna jaoks; arvestades, et see ulatus 2008. aastal EL-27 riikides 20%ni, kusjuures kõige kõrgem määr oli 33%;
- E. arvestades, et eakad on samuti suuremas vaesuse ohus kui elanikkond üldiselt; arvestades, et vaesuse ohu määr ulatus 2008. aastal EL-27 riikides 19%ni 65-aastaste või vanemate elanike seas, samas kui 2005. aastal oli see näitav 19% ning 2000. aastal 17%;
- F. arvestades, et ebakindlate töösuhete püsivalt kõrge määr ja mõnes sektoris makstavad madalad tasud tähendab seda, et vaesuse ohus olevate töötajate protsendimäär püsib endiselt kõrge tasemel; arvestades, et vaesuse ohus olevaid töötajaid oli 2008. aastal EL-27 riikides keskmiselt 8%, samas kui 2005. aastal oli see näitav 8% ja 2000. aastal EL-15 riikides 7%;
- G. arvestades, et nõukogu soovib oma 24. juuni 1992. aasta soovitus 92/441/EMÜ liikmesriikidel tunnustada iga inimese põhiõigust saada piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi, et elada inimväärselt; arvestades, et 27. juuli 1992. aasta soovitus 92/442/EMÜ soovib nõukogu liikmesriikidel tagada inimväärsel tasemel toimetulekuvahendid; arvestades, et nõukogu kiitis 17. detsembri 1999. aasta järeldustes heaks sotsiaalse integratsiooni edendamise kui sotsiaalkaitse ajakohastamise ja parandamise ühe eesmärgi;
- H. arvestades, et naised moodustavad olulise osa vaesuse ohus olevatest elanikest tööpuuduse, ainult nende õlul lasuvate hooldamiskohustuste, ebakindla ja madalalpalgalise töökoha, palga osas diskrimineerimise ning madalamate pensionide ja vanaduspensionide tõttu;
- I. arvestades, et naised ohustab äärmiselt vaesusesse langemine rohkem kui mehi; arvestades, et Euroopa ühiskonnas püsiv vaesuse feminiseerumise suundumus näitab, et kehtiva sotsiaalkaitse süsteemide raamistiku ning Euroopa Liidus elluviidavate erinevate sotsiaal-, majandus- ja tööhõivepoliitika meetmete puhul ei ole mõeldud naiste vajadustele ega naiste töö osas eksisteerivate erinevuste kaotamisele; arvestades, et naiste vaesus ja nende sotsiaalne tõrjutus Euroopas vajavad konkreetseid, mitmekesiseid ja soopõhiseid poliitilisi lahendusi;

¹ Vaesuspiiriks on arvestatud igas riigis 60% selle riigi keskmisest tulust, mis on väiksem kui keskmine sissetulek.

- J. arvestades, et naisi ohustab äärmisse vaesusesse langemine rohkem kui mehi, eriti vanemas eas, sest sotsiaalkindlustussüsteemid tuginevad sageli järjepideva tasustatud töö põhimõttele; arvestades, et üksikisiku õigus vaesust vältida aitavale miinimumsissetulekule ei tohiks sõltuda tööpanusest;
- K. arvestades, et noorte töötus on tõusnud enneolematule tasemele, moodustades ELis 21,4%, ulatudes Madalmaades 7,6%, Hispaanias 44,5% ja Lätis 43,8%ni, ning et noortele pakutav väljaõpe ja praktika on sageli tasustamata või halvasti tasustatud;
- L. arvestades, et iga viies alla 25-aastane inimene Euroopa Liidus on töötu ning et Euroopa kodanikest puudutab töötus kõige enam üle 55-aastaseid töötajaid, kes seisavad silmitsi konkreetse ja tõsise probleemiga, kuna neil on vananedes üha väiksem tõenäosus tööd leida;
- M. arvestades, et finants- ja majanduskriisi tulemusel on vähenenud töökohtade arv – hinnanguliselt on 2008. aasta septembrist saadik kadunud üle 5 miljoni töökoha ning suurenenud on ebakindlate töökohtade arv;
- N. arvestades, et ELis puuduvad ametlikud andmed äärmises vaesuses elamise, näiteks kodutuse kohta, mistõttu on praeguseid suundumusi keeruline jälgida;
- O. arvestades, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastas tuleb näha võimalust tõsta teadlikkust vaesusest ja sellega kaasnevast sotsiaalsest tõrjutusest ning näha selles võimalust leida paremaid poliitilisi lahendusi tõrjutusega võitlemiseks; arvestades, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta peab aitama edendada inimeste aktiivset kaasamist, piisava sissetuleku tagamist, kvaliteetsete teenuste kättesaadavust ja toetavat lähenemisviisi inimväärse töö saamisel, see nõuab rikkuse õiglast ümberjagamist ning eeldab meetmeid, mis tagavad tõelise majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse nii Euroopa Liidu tasandil kui ka piirkondade vahel; arvestades, et miinimumsissetulek võib olla nõuetekohane turvaabinõu tõrjutud ja haavatavate isikute jaoks;
- P. arvestades, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta eesmärgid ja juhtpõhimõtted on õiguste tunnustamine, ühine vastutus ja osalus, ühtekuuluvus, kohustuste võtmine ja konkreetsed meetmed;
- Q. arvestades, et EL-27 riikide majandus- ja rahanduskliimat tuleb nõuetekohaselt hinnata, et julgustada liikmesriike kehtestama miinimumsissetuleku künnist, mis aitaks tõsta elatustaset, soodustades samas ka konkurentsivõimelisust;
- R. arvestades, et Euroopa Liit on võtnud kohustuse täita ÜRO aastatuhande arengueesmärgid ja järgida ÜRO resolutsiooni, millega kuulutati välja ÜRO teine aastakümme vaesuse kaotamiseks (2008–2017);
- S. arvestades, et vaesusel ja sotsiaalsel tõrjutusel on palju tahke ning on olemas eriti haavatavad ja sõltuvad elanikerühmad (lapsed, naised, eakad, puuetega inimesed jt), kuhu kuuluvad ka sisserändajad, rahvusvähemused, paljulapselised või üksikvanemaga pered, krooniliste haigustega inimesed ja kodutud, ning vajadust integreerida vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vältimise ja nende vastu võitlemise meetmed ja vahendid teistesse ELi poliitikavaldkondadesse; arvestades, et liikmesriikidele tuleb kehtestada suunised, et need lisataks riikide poliitikasse, tagades kvaliteetsed sotsiaalkindlustus- ja

sotsiaalkaitstesüsteemid ning üldise juurdepääsu avalikule infrastruktuurile ja kvaliteetsetele avalikele üldhuviteenustele, inimväärsetele ja kvaliteetsetele töötingimustele ja töökohtadele, mille puhul on tagatud töötajate õigused, ning kindlale miinimumsissetulekule, mis võimaldaks vältida vaesust ja annaks igäihele võimaluse osaleda ühiskondlikus, poliitilises ja kultuurielus ning elada inimväärselt;

- T. arvestades, et vaesuse kõrge määr ei mõjuta üksnes sotsiaalset ühtekuuluvust Euroopas, vaid ka selle majandust, sest kui suur osa elanikkonnast tõrjutakse alaliselt kõrvale, nõrgestab see majanduse konkurentsivõimet ja suurendab survet riikide eelarvele;
- U. arvestades, et eelkõige Euroopa 2020. aasta strateegia raames tuleb seada üldine eesmärk, pidades esmatähtsaks majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ning põhiliste inimõiguste kaitset, mis eeldab majandus-, tööhõive-, sotsiaal-, regionaal- ja keskkonnapoliitika tasakaalu ning rikkuse ja tulude õiglast ümberjagamist, võttes arvesse drastiliselt suurenevat sõltuvusmäära, mistõttu on vaja hinnata kõigi otsuste sotsiaalset mõju ning rakendada Euroopa Liidu toimimise lepingu horisontaalset sotsiaalklauslit (artikkel 9);
- V. arvestades, et Euroopa Liidu, kelle eesmärkide hulka kuulub püüdlemine täieliku tööhõive ja sotsiaalse arengu poole, võitlus sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu ning sotsiaalse õigluse ja sotsiaalkaitse tugevdamine, üks aluspõhimõtteid on inimväärikuse austamine;
- W. arvestades, et tuleb tagada struktuurifondide rakendamine, nende vahendite suurendamine ja parem kasutamine vaesuse vältimisel, sotsiaalse kaasatuse tagamisel ning kvaliteetsete ja õigustega töökohtade loomisel;
- X. arvestades, et sotsiaalkaitstesüsteemide roll on tagada selline sotsiaalse ühtekuuluvuse tase, mis garanteeriks arenguks vajaliku sotsiaalse kaasatuse ja leevendaks majanduskriisi sotsiaalseid tagajärgi, mis eeldab üksikisiku tasandil tagatud ja riiklikult kindlaksmääratud miinimumsissetulekut, mille eesmärk on vältida vaesust, konkurentsivõime tõttu tööturul tõrjutud inimeste oskuste ja haridustaseme parandamist ning võrdsete võimaluste tagamist tööturul ja põhiõiguste teostamisel;
- Y. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavade rakendamine ja tugevdamine on oluline ja tõhus viis vaesusest jagu saamiseks, toetades sotsiaalset integratsiooni ja juurdepääsu tööturule ning võimaldades inimestel elada inimväärselt;
- Z. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavade olulised vahendid nendele inimestele kindlustunde andmiseks, kes peavad toime tulema sotsiaalse tõrjutuse ja töötuse tagajärgedega, ning tööturule pääsu toetamiseks; arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavadel on rikkuse ümberjagamisel määrav tähtsus ning nad tagavad solidaarsuse ja sotsiaalse õigluse ning eelkõige kriiside ajal on neil antitsüklikuline mõju, kuna nende abil pakutakse täiendavaid vahendeid, mis kasvavad nõudlust ja tarbimist siseturul;
- AA. arvestades, et vastavalt hiljutisele Eurobaromeetri uuringule ELi kodanike hoiakute kohta seoses vaesusega on valdav enamik (73%) seisukohal, et vaesus on tema riigis levinud probleem, 89% nõuab oma valitsuselt kiiret tegutsemist selle vastu võitlemiseks ning 74% ootab, et ka EL astuks selles suhtes otsustavaid samme;

- AB. arvestades majanduskriisi rasket sotsiaalset mõju, mille tõttu on viimasel kahel aastal töötuks jäänud üle 6 miljoni Euroopa kodaniku;
- AC. arvestades majandus- ja sotsiaalkriisi tõsidust ning selle mõju vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse suurenemisele ning tööpuuduse kasvule (6,7%lt 2008. aasta alguses 9,5%le 2009. aasta lõpus), kusjuures iga kolmanda töötu näol on tegu pikaajalise töötuga ning olukord on halvem haavatavama majandusega riikides;
- AD. arvestades, et nõukogu ja komisjon ning rahvusvahelised organisatsioonid, nagu IMF, kohustavad teatavaid liikmesriike vähendama kiiresti eelarvepuudujääki, mis on kriisi tagajärjel suurenenud, ning kärpima kulusid, kaasa arvatud sotsiaalkulutusi, mis nõrgendab heaoluriiki ja suurendab vaesust;
- AE. arvestades sotsiaalse ebavõrdsuse suurenemist mõnes liikmesriigis eelkõige majandusliku ebavõrdsuse tõttu tulude ja rikkuse jaotumisel, ebavõrdsuse tõttu tööturul, sotsiaalse ebakindluse tõttu ning ebavõrdsuse tõttu juurdepääsul riigi sellistele sotsiaalteenustele nagu sotsiaalkindlustus, tervishoid, haridus, õigussüsteem jms;
- AF. arvestades Euroopa sotsiaalse kaasamise poliitika elluviimist, eelkõige Lissaboni strateegia kontekstis 2000. aastate alguses heaks kiidetud eesmärgid ja vastavat Euroopa programmi, milles nähakse ette avatud koordineerimismeetodi rakendamine ja ühised eesmärgid, mis tuleb saavutada riiklike tegevuskavade raames;
- AG. arvestades, et kõigis Euroopa Liidu liikmesriikides on eri põhjustel palju kodutuid inimesi, mis nõuab erimeetmeid nende integreerimiseks ühiskonda,
1. rõhutab vajadust võtta konkreetseid meetmeid, mille abil kaotada vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, otsides tööturule naasmist võimaldavaid lahendusi, edendades tulude ja rikkuse õiglast ümberjagamist, tagades piisava sissetuleku ning andes seeläbi vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastale tõelise tähenduse ja sisu ning aastatuhande arengueesmärkide täitmisele tugeva poliitilise impulsi, tagades sealhulgas kogu Euroopa Liidus miinimumsissetuleku tagamise kavad, mis aitavad vältida vaesust ja edendada sotsiaalset kaasatust, toetudes liikmesriikide eri tavadele, kollektiivlepingutele ja õigusaktidele, ning tehes aktiivselt tööd selle nimel, et edendada piisava sissetuleku tagamise kavadeid ja sotsiaalkaitstesüsteeme; kutsub liikmesriike üles vaatama läbi piisava sissetuleku tagamiseks väljatöötatud meetmed, arvestades, et vaesuse vastu võitlemiseks tuleb tööturul ebasoodsas olukorras olevate rühmade jaoks luua inimväärseid ja püsivaid töökohti; on seisukohal, et igal töötajal peab olema võimalik inimväärset ära elada; on arvamusel, et heaoluriiki poliitika tähendab seega ka aktiivset tööturupoliitikat;
 2. tuletab meelde, et hiljutise majanduslanguse, tööpuuduse kasvu ja töövõimaluste vähenemise tõttu ohustab paljusid inimesi vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, eelkõige mõnes liikmesriigis, kus tööpuudus või töötus on pikaajaline;
 3. nõuab tegelikke edusamme miinimumsissetuleku tagamise kavade piisavamaks muutmisel, et aidata kõik lapsed, täiskasvanud ja eakad vaesusest välja ning tagada neile õigus inimväärsele elule;
 4. rõhutab vaesuses elavate sotsiaalsete rühmade erinevusi eri valdkondades (tervishoid, elamumajandus, haridus, sissetulekud, tööhõive) ning kutsub komisjoni ja liikmesriike

neid erinevusi sihtotstarbeliste meetmete väljatöötamisel arvesse võtma; rõhutab, et üks tõhusamaid vaesuse vähendamise viise on tagada kõigile juurdepääs tööturule;

5. rõhutab vajadust pöörata erilist tähelepanu elukestva õppe programmidele kui põhilisele vahendile vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemisel, parandades tööalast konkurentsivõimet ning juurdepääsu teadmistele ja tööturule; peab vajalikuks pakkuda stiimuleid, mis ärgitaksid töötajaid, töötuid ja kõiki haavatavaid sotsiaalseid rühmi osalema senisest enam elukestvas õppes, ning võtta meetmeid, mis aitavad edukalt võidelda kooli poolelijätmist tingivate teguritega, kuna kutseoskuste parandamine ja uute oskuste omandamine võib kiirendada tööturule naasmist, suurendada tööviljakust või aidata inimestel leida parem töö;
6. rõhutab, et liikmesriikide tasandil tuleb võtta konkreetseid meetmeid, et kehtestada asjakohaste näitajate põhjal miinimumsissetuleku künnis, eesmärgiga tagada sotsiaalmajanduslik ühtekuuluvus, vähendada sama töö eest makstava ebavõrdse tasu ohtu, vähendada elanikkonna vaesumisohtu kogu Euroopa Liidus, ning nõuab, et Euroopa Liit esitaks selliste meetmete kohta rangemaid soovitusi;
7. rõhutab, et tööhõivet tuleb mõista kui kõige tõhusamat kaitset vaesuse vastu ning seetõttu tuleb võtta naiste tööhõivet edendavaid meetmeid, seades pakutavatele töökohtadele kvalitatiivseid eesmärke;
8. rõhutab vajadust tegutseda nii Euroopa kui ka riiklikul tasandil, et kaitsta kodanikke ja tarbijaid laenude ja krediitkaardivõlgade tagasimaksmise ebaõiglaste tingimuste eest ning kehtestada laenu saamise tingimused, mis hoiaksid ära majapidamiste sattumise suurtesse võlgadesse ning seega ka vaesusse langemise ja sotsiaalsesse tõrjutuse;
9. rõhutab, et vaesusel ja sotsiaalsel tõrjutusel on palju tahke ning toonitab vajadust sotsiaalseid eesmärke igakülgset arvesse võtta ning makromajanduslike poliitikameetmete sotsiaalse mõõtme ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse tähtsust; on seisukohal, et sotsiaalsed eesmärgid peavad olema kriisist väljumise strateegia, Euroopa 2020. aasta strateegia ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse lahutamatu osa, mis eeldab valdkondadevaheliste sotsiaalsete suuniste kehtestamist ja tulemuslikku keskkonnamõju hindamist, tagades prioriteetide ja poliitikavaldkondade ümberkujundamise, eelkõige rahandus-, tööhõive-, sotsiaal- ja makromajanduspoliitika, sealhulgas stabiilsuse ja kasvu pakti, konkurentsipoliitika, siseturu- ning eelarve- ja maksupoliitika valdkonnas; on arvamusel, et nimetatud poliitikameetmed ei tohi saada takistuseks sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamisel ning peavad tagama asjaomaste meetmete rakendamise ja võrdsete võimaluste edendamise, eesmärgiga tagada kriisist kindel väljapääs, eelarve uuesti konsolideerida ning viia läbi reformid, mis on vajalikud majanduse suunamiseks taas kasvu ja töökohtade loomise teele; kutsub üles viima asjakohaste mehhanismidega ellu konkreetseid poliitikameetmeid kõige rohkem abi vajavate riikide toetamiseks;
10. on seisukohal, et töökohtade loomine peab olema komisjoni ja liikmesriikide valitsuste prioriteet ning esimene samm vaesuse vähendamiseks;
11. on arvamusel, et miinimumsissetuleku tagamise kavad tuleks kaasata sotsiaalse integratsiooni tagamise strateegilisse lähenemisviisi, mille hulka kuuluvad nii üldised kui ka sihtotstarbelised meetmed elamumajanduse, tervishoiu, hariduse, koolituse ja sotsiaalteenuste valdkonnas, ning mis aitab inimestel vaesusest pääseda ja leida nende

- enda aktiivse tegevuse tulemusena oma koht ühiskonnas ning pääseda tööturule; on seisukohal, et miinimumsissetuleku tagamise kavade tegelik eesmärk ei ole lihtsalt abi anda, vaid eelkõige toetada abisaajaid liikumisel sotsiaalse tõrjutuse olukorrast aktiivsesse ühiskonnaellu;
12. rõhutab, et miinimumsissetuleku suuruse kehtestamisel tuleb võtta arvesse ülalpeetavaid, eriti lapsi, et murda välja laste vaesuse nõiaringist; on samuti seisukohal, et komisjon peaks igal aastal koostama aruande laste vaesuse vastu võitlemisel tehtud edusammude kohta;
 13. toonitab, et tuleb muuta mõnes riigis kriisist väljumiseks kehtestatud kulude kärpimise poliitikat ning rõhutab, kui tähtsad on tõhusad solidaarsusmeetmed, mis hõlmavad vahendite suurendamist, liikuvust ja nende varasemat ülekandmist ning eelarvevahendite abil kaasrahastamise vähendamist, et luua inimväärseid töökohti, toetada tootmissektoreid, võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning vältida uute sõltuvuste tekkimist või võla suurenemist;
 14. on seisukohal, et kõigis liikmesriikides miinimumsissetuleku tagamise kavade kasutuselevõtmine, mis hõlmab erimeetmeid ebapiisava sissetulekuga inimeste toetamiseks majandusliku abi andmise ja teenustele juurdepääsu hõlbustamisega, on üks tõhusamaid viise vaesuse vastu võitlemiseks, piisava elatustaseme tagamiseks ja sotsiaalse integratsiooni edendamiseks;
 15. on seisukohal, et piisava miinimumsissetuleku tagamise kavades tuleb kehtestada miinimumsissetulekuks summa, mis moodustab vähemalt 60% asjaomase riigi mediaansissetulekust;
 16. rõhutab vajadust hinnata sotsiaalse kaasamise poliitikat, avatud koordineerimismeetodi rakendamist, ühiste eesmärkide ja riiklike tegevuskavade täitmist seoses vaesuse leviku probleemiga, et Euroopa ja riikide tasandil otsustavamalt tegutseda ja võidelda vaesuse vastu ulatuslikumate, sidusamate ja paremini kooskõlastatud meetmetega, mille eesmärk on kaotada absoluutne vaesus ja laste vaesus aastaks 2015 ning vähendada oluliselt suhtelist vaesust;
 17. kordab, et ükskõik kui olulised miinimumsissetuleku tagamise kavad ka ei oleks, peavad nendega kaasnema nii riiklikul kui ka ELi tasandil koordineeritud strateegia, mis keskenduks laiapõhjalisele tegevusele ja erimeetmetele, näiteks aktiivsele tööturupoliitikale, mis on suunatud nendele rühmadele, keda on kõige raskem tööturule tagasi tuua, väljaõppe ja koolituse pakkumisele kõige vähem kvalifitseeritud inimestele, miinimumpalkadele, sotsiaalelamupoliitikale ning taskukohaste, juurdepääsetavate ja kvaliteetsete avalike teenuste pakkumisele;
 18. rõhutab vajadust edendada sotsiaalset integratsiooni ja kaasatust, et tagada tulemuslikult põhiliste inimõiguste austamine, ning võtta selgeid kohustusi vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks võetavate Euroopa Liidu ja liikmesriikide poliitikameetmete kujundamisel; peab vajalikuks tagada parem – üldine ning füüsiliste ja teabevahetusega seotud takistusteta juurdepääs tööturule, riiklikele tervishoiuteenustele, haridusele ja koolitusele (eelkoolist kuni kõrghariduse esimese astmeni), kutsekoolitusele, riiklikele elamispindadele, energiavarustusele ja sotsiaalkaitsele; on seisukohal, et töökohad peavad olema kvaliteetsed, õigustega ja takistusteta juurdepääsuga; on arvamusel, et palgad peavad olema inimväärsed ning

pensionitega tuleb tagada miinimumsissetulek vanaduse korral, et võimaldada pensionäridele, kes on kogu elu tööd teinud, inimväärne pensionipõlv; lisab, et kõigile piisava miinimumsissetuleku tagamise kavad peavad pakkuma kaitset vaesuse ohu eest ning tagama sotsiaalse, kultuurilise ja poliitilise integratsiooni vastavalt liikmesriikide tavadele, kollektiivlepingutele ja õigusaktidele; märgib lisaks sellele, et mida rohkem liikmesriigid nendesse eri poliitikavaldkondadesse pikas perspektiivis investeerivad, seda vähem on vaja võtta kasutusele leibkonna kohta piisava sissetuleku tagamise kava; toonitab, et need meetmed tuleb võtta ranges vastavuses liikmesriikide subsidiaarsuse põhimõttega ning järgides eri tavasid, kollektiivlepinguid ja õigusakte; on seisukohal, et üksnes nii on kõigil võimalus kasutada oma õigust osaleda ühiskondlikus, poliitilises ja kultuurielus;

19. juhib veel kord tähelepanu nende noorte vajadustele, kellel on majandusliku ja sotsiaalse integratsiooni osas suuri raskusi ning kellel on seetõttu oht õpingud varakult pooleli jätta; kutsub liikmesriike üles tagama, et noorte tööpuuduse vastu võitlemisest saaks eriline eesmärk omaette prioriteetidega, mis hõlmab konkreetsete meetmete võtmist, kutseõppe pakkumist, ühenduse programmide (elukestva õppe programm, programmid Erasmus ja Erasmus Mundus) toetamist ning ettevõtlusalgatuste soodustamist;
20. juhib tähelepanu sellele, et koolist väljalangemine ning piiratud juurdepääs kõrg- ja ülikooliharidusele on peamised tegurid pikaajalise töötuse suure osakaalu tekkes ja need vähendavad märkimisväärselt sotsiaalset ühtekuuluvust; on seisukohal, et kuna nende kahe probleemi lahendamine on peamine eesmärk, mille komisjoni on Euroopa 2020. aasta strateegia raames püstitanud, tuleb stipendiumide, õppetoetuste, -laenude ja kooliharidust dunaamilisemaks muutvate algatuste abil luua alus konkreetsete meetmete ja poliitika elluviimiseks, et parandada noorte juurdepääsu haridusele;
21. on seisukohal, et komisjon peaks uurima mõju, mida avaldaks igas liikmesriigis tema esitatud õigusakti ettepanek miinimumpalga kehtestamise kohta Euroopa tasandil; soovib eelkõige selles uuringus käsitleda piisava miinimumsissetuleku ja miinimumpalga erinevust asjaomases liikmesriigis ja ka selle mõju töötajatele tööturule sisenemisel;
22. rõhutab, kui oluline on võtta vastu eeskirjad töötuskindlustushüvitise kohta, millega võimaldatakse asjaomastel isikutel vaesust ära hoida, julgustada liikmesriike võtma meetmeid, mis muudavad lihtsamaks inimeste naasmise tööturule ebapopulaarsetele töökohtadele asumiseks, hõlbustades sealhulgas liikuvust Euroopa Liidus;
23. rõhutab, et investeerimine miinimumsissetuleku tagamise kavadesse on otsustava tähtsusega tegur vaesuse vältimisel ja vähendamisel ning isegi kriisi ajal ei tohiks miinimumsissetuleku tagamise kavasid vaadelda kulutegurina, vaid kriisiga võitlemise põhifaktorina; rõhutab, et varajased investeeringud vaesuse vastu võitlemisse toovad märkimisväärset kasu, kuna vähendavad ühiskonna kulusid pikas perspektiivis;
24. rõhutab sotsiaalkaitse olulisust, eriti haiguste, peretoetuste, pensionide ja puuete valdkonnas, ning palub liikmesriikidel pöörata erilist tähelepanu kõige haavatavamatele inimestele, tagades neile minimaalsed õigused, isegi kui nad ei tööta;
25. rõhutab inimese põhiõigust saada laiaulatuslike ja sidusate sotsiaalse tõrjutuse vastu võetavate meetmete raames inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi; kutsub liikmesriike aktiivse sotsiaalse kaasamise strateegia raames üles

võtma vastu riiklikke poliitikameetmeid, et toetada asjaomaste inimeste majanduslikku ja sotsiaalset integratsiooni;

26. juhib tähelepanu kasvavale töötavate vaeste arvule ning vajadusele võidelda selle uue probleemiga eri vahendite abil; nõuab, et äraelamist võimaldav palk oleks alati kõrgem kui vaesuspiir ning töötajad, kelle elatustase jääb mitmesugustel põhjustel allapoole vaesuspiiri, saaksid tingimusteta ja lihtsalt kättesaadavaid lisatoetusi; juhib tähelepanu Ameerika Ühendriikide heale kogemusele seoses negatiivse tulumaksuga, mis aitab madalalpalgalistel töötajatel ületada vaesuspiiri;
27. märgib, et komisjon teeb teatises „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” ettepaneku seada ELi jaoks viis suurt eesmärki, sealhulgas eesmärgi vähendada vaesuse ohus elavate inimeste arvu 20 miljoni inimese võrra; tuletab meelde, et see tähendab taganemist Lissaboni strateegia esialgsetest eesmärkidest, mida ei suudetud kahjuks saavutada (vaesuse kaotamine); on arvamusel, et vaesus ja sotsiaalne tõrjutus tuleb kaotada tõsiseltvõetavate, konkreetsete ja siduvate meetmetega; on arvamusel, et see eesmärk on liiga tagasihoidlik ning ei tohi loobuda eesmärgist kaotada Euroopast vaesus; on seisukohal, et selleks tuleb võtta asjakohaseid meetmeid ning sellele absoluutväärtuses eesmärgile tuleb lisada eesmärk vähendada vaesust igas liikmesriigis, et julgustada iga liikmesriiki osalema kõnealuse eesmärgi saavutamisel, ja muuta see usutavaks asjakohaste meetmetega, pidades silmas abivajajaid toetavate poliitikameetmete tõhusust; on arvamusel, et see eesmärk tuleb saavutada konkreetsete ja asjakohaste meetmetega, eelkõige miinimumsissetuleku tagamise kavade kasutuselevõtmisega kõigis liikmesriikides;
28. peab prioriteetseks võitlemist sotsiaalse ebavõrdsuse vastu, eelkõige majandusliku ebavõrdsuse vastu tulude ja rikkuse jaotumisel, ebavõrdsuse vastu tööturul, millega kaasneb sotsiaalne ebakindlus, ning ebavõrdsuse vastu juurdepääsul riigi sellistele sotsiaalteenustele nagu sotsiaalkindlustus, tervishoid, haridus, õigussüsteem jms;
29. kutsub nõukogu ja liikmesriike üles lähtuma Euroopa 2020. aasta strateegia vaesuse vastu võitlemise eesmärgi saavutamisel suhtelisest vaesusnäitajast (60% asjaomase riigi keskmisest sissetulekust), nagu kiideti heaks 2001. aasta detsembris Euroopa Ülemkogu Laekenis toimunud kohtumisel, sest see näitaja asetab tegeliku vaesuse iga liikmesriigi konteksti, käsitledes vaesust kui suhtelist olukorda;
30. kutsub liikmesriike üles seadma ELi vaesusega võitlemise eesmärgist lähtuvalt konkreedsed ja saavutatavad riiklikud eesmärgid, mis on seotud ELi sotsiaalse kaasatuse strateegia prioriteetsete probleemidega, näiteks kodutuse kaotamine 2015. aastaks vastavalt kirjalikule deklaratsioonile nr 0111/2007;
31. on seisukohal, et kodutute olukord nõuab erilist tähelepanu ja täiendavaid meetmeid nii liikmesriikide kui ka komisjoni tasandil, et tagada kodutute täielik ühiskonda integreerimine aastaks 2015, see eeldab võrdlusandmete kogumist ja usaldusväärset statistikat ühenduse tasandil, nende andmete avaldamist igal aastal koos kõnealuses valdkonnas tehtud edusammudega ning vastavates riiklikes ja ühenduse vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise strateegiates seatud eesmärkidega;
32. on seisukohal, et iga liikmesriigi kohus on võtta kõik asjakohased meetmed, et vältida oma kodanike sattumist raskesse rahalisse olukorda, hoides ära ülemäärase võlakoorma tekkimise, eriti pangalaenude kasutamise puhul, kaaludes selliste pankade ja

- finantsasutuste maksustamist, kes on nõus maksejõuetutele inimestele laenu andma;
33. on seisukohal, et liikmesriigid peavad aktiivse kaasatuse saavutamiseks võtma konkreetseid meetmeid: vähendama eeltingimustega sidumist, investeerima tugitegevustesse, kaitsma piisavat miinimumsissetulekut ja säilitama sotsiaalsed standardid, välistades põhiliste avalike teenuste kärped, et vaesed ei peaks kriisi eest maksma;
34. on seisukohal, et erinevad kogemused miinimumsissetuleku ja igapäevase jaoks tingimusteta põhisissetuleku tagamise valdkonnas koos täiendavate sotsiaalse kaasamise ja sotsiaalkaitsemeetmetega näitavad, et need on tõhusad vahendid vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks ja kõigile inimväärse elu tagamiseks; palub seetõttu komisjonil teha algatusi, et toetada liikmesriikides teisi, parimate tavadega arvestavaid ja liikmesriike innustavaid kogemusi, mis võimaldavad igal üksikul liikmesriigil vaesuse kaotamise eest võitlemise meetmena tagada vaesust vältida aitava piisava miinimum- ja põhisissetuleku eri mudelite kasutuselevõtmise ning sotsiaalse õigluse ja võrdsed võimalused kõigile kodanikele, kelle abivajadust tuleb vastavas piirkondlikus kontekstis tõestada, järgides subsidiaarsuse põhimõtet ning jätmata seejuures tähelepanuta iga liikmesriigi eripärasid; on seisukohal, et komisjoni algatustele peaks järgnema tegevuskava, mis on mõeldud liikmesriikides miinimumsissetuleku tagamise Euroopa algatuse elluviimise toetamiseks, järgides liikmesriikide eri tavasid, kollektiivlepinguid ja õigusakte, et saavutada järgmised eesmärgid:
- kehtestada miinimumsissetuleku tagamise kavade kõlblikkus- ja juurdepääsutingimuste ühtsed standardid ja näitajad;
 - määrata kindlaks kriteeriumid, mille põhjal hinnata, millised institutsionaalsed ja territoriaalsed tasandid – sealhulgas sotsiaalpartnerite ja asjakohaste sidusrühmade kaasatus – võiksid olla miinimumsissetuleku tagamise kavadega seonduvate meetmete rakendamisel kõige sobivamad;
 - määrata kindlaks ühtsed näitajad ja võrdlusalused, et hinnata vaesuse vastu võitlemise poliitika tulemusi, mõju ja tõhusust;
 - tagada parimate tavade tõhus vahetamine ja järelevalve;
35. rõhutab, et piisav miinimumsissetulek on inimväärseks eluks hädavajalik ning piisav miinimumsissetulek ja sotsiaalne kaasatus on eeldused inimpotentsiaali täielikuks ärakasutamiseks ja selleks, et kõik osaleksid ühiskonna demokraatlikus kujundamises; rõhutab, et äraelamist võimaldav sissetulek aitab lisaks kaasa rahvamajanduse positiivsele dünaamikale ning seega heaolu kindlustamisele;
36. on arvamusel, et komisjoni algatuses miinimumsissetuleku tagamise kohta tuleb arvesse võtta soovitus 92/441/EMÜ, milles tunnustatakse „inimese põhiõigust saada inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi”, ning rõhutab, et sissetulekutoetuse kavade keskne eesmärk peab olema inimeste vaesusest välja aitamine, võimaldades neil elada inimväärselt, see hõlmab õigust saada väärikat invaliidisuspensioni ja vanaduspensioni; soovib komisjonil sel eesmärgil välja töötada ühtne meetod elatusmiinimumi ja elukalliduse arvutamiseks (kaupade ja teenuste ostukorv), et vaesuse taseme näitajad oleks võrreldavad, ja määrata kindlaks sotsiaalse sekkumise meetodid;

37. kutsub liikmesriike üles võtma kiiremas korras meetmeid, et parandada sotsiaalteenuste kasutamist ning jälgima teenuste mittekasutamise määra ja põhjuseid, tunnistades, et teenuste kasutamata jätmise osakaal on OECD andmetel 20–40% osutatavatest teenustest, suurendades selleks läbipaistvust, pakkudes tõhusamat teavet ja tõhusamaid nõustamisteenuseid, lihtsustades menetlusi ning võttes meetmeid, mis aitavad võidelda miinimumsissetuleku saajatega kaasneva häbimärgistamise ja diskrimineerimise vastu;
38. rõhutab abisaaja inimväärset elu tagava töötushüvituse olulisust ning vajadust vähendada tööturult eemaloleku aega muu hulgas riigi tööhõiveametite tõhustamise abil;
39. rõhutab vajadust võtta vastu sotsiaalkindlustuseeskirjad, mille abil luua seos igas liikmesriigis makstava miinimumpensioni ja vastava vaesuspiiri vahel;
40. kritiseerib neid liikmesriike, kus miinimumsissetuleku tagamise kavad ei ole kooskõlas suhtelise vaesuspiiriga; kordab liikmesriikidele nõuet leida sellele olukorrale võimalikult kiiresti lahendus; nõuab komisjonilt riiklike tegevuskavade hindamisel heade ja halbade tavade käsitlemist;
41. juhib miinimumsissetuleku puhul tähelepanu laialt esinevale vanuse alusel diskrimineerimisele, näiteks miinimumsissetuleku piiri seadmine laste puhul alla vaesuspiiri või noorte väljajätmine miinimumsissetuleku tagamise kavadest, kuna nad ei ole maksnud sotsiaalkindlustusmaks; rõhutab, et see õõnestab tingimusteta ja inimväärse miinimumsissetuleku tagamise kava põhimõtet;
42. rõhutab pakilist vajadust töötada välja ja võtta eri valdkondades (tervishoid, elamumajandus, energiavarustus, sotsiaalne ja kultuuriline kaasatus, liikuvus, haridus, sissetulekud (nt Gini koefitsient sissetulekute erinevuste mõõtmiseks), materiaalne puudus, tööhõive ja sotsiaalabiteenused) kasutusele asjakohased sotsiaal-majanduslikud näitajad, mis võimaldaksid jälgida ja mõõta vaesuse vastu võitlemisel ja sotsiaalse kaasamise valdkonnas tehtud edusamme ning mis tuleks esitada igal aastal ülemaailmsel vaesuse vastu võitlemise päeval (17. oktoober), pöörates tähelepanu nende muutumisele aja jooksul, võttes arvesse sugu, vanuserühmi, leibkonna koosseisu, puudega inimeste olukorda, rännet, kroonilisi haigusi ja erinevat sissetulekutaset (60% keskmisest sissetulekust, 50% keskmisest sissetulekust, 40% keskmisest sissetulekust), et võetaks arvesse suhtelist vaesust, äärmist vaesust ja kõige haavatavamaid elanikerühmi; rõhutab, et vaja on mitte ainult finantsnäitajaid kajastavaid Euroopa tasandi statistilisi andmeid äärmises vaesuses elamise, näiteks kodutuse kohta, mida tulu ja elamistingimusi käsitleva Euroopa Liidu statistika (EU-SILC) praegu ei hõlma; nõuab, et need sotsiaal-majanduslikud näitajad edastataks igal aastal aruande vormis liikmesriikidele ja Euroopa Parlamendile, et neid saaks arutada ja määratleda teised konkreetset tegevusalused;
43. rõhutab vajadust maksta kõige ebasoodsamas olukorras olevatele elanikerühmadele (puuetega või krooniliste haigustega inimesed, üksikvanemaga või paljulapselised pered) täiendavaid eritoetusi, mis kataksid nende olukorrast tulenevad lisakulud eelkõige tänu isiklikult antavale abile, eri võrgustike kasutamisele ning arstiabile ja sotsiaalhoolekandele;
44. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles uurima, kuidas kõigile tagatud tingimusteta ja vaesust vältida aitava põhisissetuleku eri mudelid saaksid kaasa aidata sotsiaalsele, kultuurilisele ja poliitilisele kaasatusele, võttes eelkõige arvesse nende mittehalvustavat

olemust ja suutlikkust ära hoida varjatud vaesust;

45. on seisukohal, et seoses vaesuse vähendamise poliitikaga, mis kaasneb piisava miinimumsissetuleku kehtestamisega liikmesriikides, tuleks muuta avatud koordineerimismeetodit, et võimaldada tõelist heade tavade vahetust liikmesriikide vahel;
46. märgib, et miinimumsissetulekuga saavutatakse vaesuse vastu võitlemise eesmärk üksnes juhul, kui see on maksuvaba, ning soovib kaaluda miinimumsissetuleku sidumist kommunaalkulude suuruse kõikumisega;
47. tuletab meelde, et äärmisse vaesusse langemise oht on naistel suurem kui meestel, arvestades ebapiisavaid sotsiaalkaitseüsteeme ja ikka veel esinevat diskrimineerimist, eelkõige tööturul, mistõttu on vaja konkreetseid, mitmekesiseid ja soopõhiseid poliitilisi lahendusi vastavalt konkreetsele olukorrale;
48. on seisukohal, et töötavate inimeste vaesus näitab, et töötingimused on ebaõiglased, ja nõuab, et seda olukorda püütaks muuta nii, et töötasu üldiselt ja konkreetsetl alampalgad tagaksid inimväärse elatustaseme, olenemata sellest, kas need on kindlaks määratud õigusaktides või kollektiivlepingutes;
49. nõuab vaesuses elavate inimeste (kelle puhul tuleb eriliselt soodustada tööturule integreerimise algatusi) integreerimist ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles seadma sisse dialoogi vaesuses elavate inimeste, neid esindavate organisatsioonide, nende võrgustike ja sotsiaalpartneritega; on seisukohal, et tuleb tagada, et vaesuses elavatest inimestest ja neid esindavatest organisatsioonidest saaksid sidusrühmad ning neile antaks rahalist toetust ja muud abi, mis võimaldaks neil osaleda poliitika, meetmete ja näitajate väljatöötamisel ning nende rakendamisel ja järelvalves Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, eriti seoses Euroopa 2020. aasta strateegia riiklike reformikavade ning sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse avatud koordineerimismeetodiga; rõhutab lisaks sellele vajadust võtta karmimaid meetmeid nende tööandjate suhtes, kes võtavad ebaseaduslikult tööle kõrvaletõrjutud elanikerühmi miinimumsissetulekust väiksema palga eest;
50. on seisukohal, et jõupingutusi vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks tuleb jätkata ja suurendada, et parandada nende inimeste olukorda, kes elavad suurimas vaesuse ja tõrjutuse ohus, nagu juhutöölisel, töötud, üksikvanemaga pered, üksi elavad eakad inimesed, naised, ebasoodsas olukorras olevad lapsed ning ka rahvusvähemused, haiged või puuetega inimesed;
51. väljendab kahetsust selle üle, et mõned liikmesriigid ei arvesta nõukogu soovituselga 92/441/EMÜ, milles tunnustatakse „inimese põhiõigust saada inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi”;
52. nõuab, et sotsiaalpartnerid kaasataks täiel määral riiklike vaesuse vastu võitlemise tegevuskavade väljatöötamise ja eesmärkide seadmisel kõigil valitsemistasanditel;
53. rõhutab vajadust kavandada ja rakendada sihipäraseid meetmeid aktiivse tööhõivepoliitika kaudu piirkondlikul, majandusharu ja ettevõtte tasandil, kaasates sellesse aktiivselt sotsiaalpartnerid, et parandada tööturule juurdepääsu nende inimeste jaoks, kelle elukutse on seotud eriti kõrge töötuse määraga majandusharudega või kes

on pärit eriti kõrge töötuse määraga geograafilistest piirkondadest;

54. rõhutab vajadust keskenduda kindlatele elanikerühmadele (sisserändajad, naised, pensionieale lähenevad töötud jne) eesmärgiga parandada oskusi, vältida töötust ja suurendada sotsiaalset integratsiooni;
55. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles võtma meetmeid noorte ja eakate integreerimiseks tööturule, sest need on haavatavad rühmad, keda mõjutab tugevalt praegusest majanduslangusest tingitud töökohtade vähesus;
56. rõhutab, et miinimumsissetuleku tagamise kavad peavad katma ka küttekulud, et rahapuuduse tõttu energiakuludega kimpus olevad vaesed majapidamised suudaksid tasuda energiaarveid; on seisukohal, et miinimumsissetuleku tagamise kavad peavad põhinema realistlikul elamu küttekulude hinnangul ning võtma arvesse konkreetse majapidamise, näiteks lastega perede, eakate ja puuetega inimeste vajadusi;
57. rõhutab, et ehkki enamikul ELi 27 liikmesriigist on riiklikud miinimumsissetuleku tagamise kavad, on riike, kellel neid ei ole; kutsub liikmesriike üles kehtestama sotsiaalse kaasatuse edendamiseks vaesust vältida aitava miinimumsissetuleku tagamise kavad ning jagama parimaid tavasid; tunnistab, et sotsiaalabi andmisel on liikmesriikide kohus tagada, et kodanikud mõistavad oma õigusi ja on suutelised neid kasutama;
58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele.